

szítette a magyarországi meteorológusok életrajzi lexikonát. *Dési Frigyesről* szóló monográfiája nemcsak meteorológia-történeti dokumentum. Az utóbbi évek Meteorológiai Társasági rendezvényeinek kedves és érdekes eseménye volt, amikor régmúlt idők meteorológus cselekedeteiről tartott előadást.

Kedves Tóni, innét kezdve ki fog nekünk érdekes történeteket mesélni régi meteorológusokról? Talán megbocsátsd nekem, ha befejezésül az Utolsó Mohikánból idézem Nagy Kígyó szavait Uncas temetéséről: „Miért *sírnak testvéreim? Egy harcos becsülettel befejezte az életét.*”

Kedves Tóni, Isten Veled!

Dunkel Zoltán

Simon Antal széleskörű szakirodalmi tevékenységet is folytatott: nevéhez összesen 290 tanulmány, könyv, könyvrészlet, kisebb-nagyobb közlemény fűződik. A LÉGKÖR hasábjain összesen 75 írása jelent meg, a legutolsók éppen a 2005. 4. számban. A „*Történelmi Arcképcsarnok*” című sorozatba szánt további 7 írását napokkal halála előtt adta át a főszerkesztőnek; ezeket majd a LÉGKÖR 2006-os és 2007-es számaiban közöljük *posztumusz* megjelöléssel. Emlékét kegyelettel megőrizzük!

A Szerkesztőbizottság

* * *

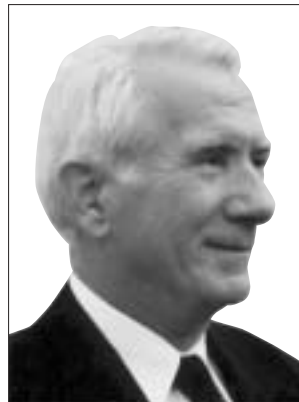
KASSAI BÉLA (1942–2006)

Megdöbbenéssel vettük tudomásul, hogy **Kassai Béla** eltávozott körünkől. Tudtunk a betegségéről, tudtuk, hogy az elválás hamarosan be fog következni, de mindaddig, amíg ez be nem következett, bízunk a csodában, bízunk abban, hogy Béla szolgálat iránti hűsége és élni akarása még a halált is, képes legyőzni.

Kevés olyan munkatársa volt a szolgálatnak, aki a szó szoros értelmében egész életét velünk élte le. Negyvenöt éven át volt kollégánk, barátunk, s csak a halál volt képes elvágni ezt a köteléket. Amíg bírta, szinte az utolsó pillanatig, bejárt, nyugdíjasként is tette a dolgát. Első és utolsó munkahelye az Országos Meteorológiai Szolgálat volt.

Pályafutását Debrecenben kezdte, az érettségi után, észlelőként. Egész életre szóló nagy elkötelezettsége, örök szerelme a repülés hozta közénk. Ahogy mondta, „minden foglalkozást, ami a repüléssel kapcsolatban van, nagyon szeretek”. Ha valaki, akkor ő igazán tudta mi zajlik le, mi mehet végbe a légkörben. Bár a Meteorológiai Szolgálathoz mindvégig hű volt, nem lett meteorológus. Műszaki elkötelezettsége, érdeklődése a mérnöki pálya, a mérnöki diploma felé vonzotta. A munka mellett, túl a katonaságon, levelezőként szerzett villamosmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetemen. A végzettség birtokában is hű maradt az intézethez.

1969-ben került fel Budapestre. Előbb a Légkörfizikai Intézet Agrometeorológiai majd, Műszerszerkesztő Osztályán dolgozott, de hamarosan megtalálta igazi helyét: 1970-től lett a KMI számítóközpontjának üzemeltetés-vezetője. A legendás EMG 830 mellett töltött évek segítették elmélyíteni az egyetemen szerzett ismereteit, s adtak lehetőséget számára, hogy a számítástechnikának az egyetemen akkor még nem oktatott rendszerszerzői és programozói oldalával is megismerkedhessen.

1974-ben átkerült a Központi Előrejelző Intézetbe azzal a feladattal, hogy a középsebességű adatátvitel beindítsa és megszervezze a budapesti távközlési központ automatizálását. 1976-ban kinevezték az Adatátviteli Osztály vezetőjévé. Innen kezdve, 30 éven át osztályvezetőként, főosztályvezetőként irányította, szervezte, vezette, fejlesztette távközlési rendszerünket. Képviselete a Szolgálatot a Meteorológiai Világszervezet és a Nemzetközi Polgári Légiközlekedési Szervezet megfelelő fórumain. A nemzetközi meteorológiai együttműködés alapja a jól működő adatcsere és távközlés. Ez a munka egy pillanatra se állhat meg. Kassai Béla egész pályafutása ennek tudatában telt el. Vagy mindig maga is ott volt a gáton vagy gondoskodott róla, hogy e tekintetben ne legyen, ne lehessen fennakadás, s ebben az intenzíven és eredményesen végzett sportrepülés sem akadályozta.

A Távközlési és Informatikai Főosztály vezetőjeként ment nyugdíjba 2005-ben, de ez a visszavonulás nem jelentett elválást se a Szolgálattól, se a munkától.

Most megrendült szívvel gyűltünk össze, hogy végső búcsút vegyünk tőle.

Kedves Béla ígérjük, hogy a távközlést igyekszünk legalább úgy rendben tartani, ahogy Te tetted, s a telefonkönyv is mindig naprakész lesz.

S most a Zsoltáros szavaival elköszönünk Tőled:

„*Ha felszállnék az égig, ott vagy,
Ha az alvilágban tanyáznék, ott is jelen vagy,
Ha felönteném a hajnal szárnyait
és a legtávolabb partokon szállnék le,
ott is a Te jobbold tartana.*” (Zsolt 139, 8-10)

Nyugodj békében Isten Veled!

Dunkel Zoltán